

dre, er, at der ikke mere gives Nogen fast Ansættelse ved det kongelige Theater, dernæst at der, om muligt med Regjeringens Medvirkning, udarbejdes Forslag til, hvorledes Theatret enten strax eller til en noget fjernere Tid kan gaae ud af Statens Haand, og for at det ikke skal gaae et saadant Forslag som en Comiteebetænkning, der afgives idag og imorgen lægges hen, troer jeg, det vilde være hensigtsmæssigt ikke at bevilge nogen Sum til det kongelige Theater udover Slutningen af det Spilleaar, som gaaer til Juni 1866. Kun derved vil man kunne skaffe sig en Garanti for, at Forslaget virkelig bliver udført. — Disse faa Punkter tillader jeg mig at anbefale til det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed.

Thorab: Finantsforslaget er allerede undergaaet en saa grundig Behandling i de foregaaende Taleres Foredrag, at jeg ikke skal trætte Forsamlingen med at gjentage Noget af, hvad der allerede er sagt, og jeg skal derfor kun dvæle ved nogle enkelte Punkter, som jeg troer ikke bør unddrages Opmærksomheden. Det faldt mig saaledes ind, da jeg saae den vedblivende lave Opførelse af Indtægterne for Lythaverne Frederiksberg, Søndermarken, Fredensborg og Rosenborg, at anstille en Sammenligning mellem den her opførte Indtægt og det Indtægtsbæls af samme Slags, som findes i Regnskabet for 1863—64, og jeg fandt da, at disse Indtægter i 1864 vare calculerede med 3,199 Rd., medens den virkelige Indtægt havde været 5,031 Rd. Det forekommer mig nu, at en saa stor Forskiel mellem den virkelige og den calculerede Indtægt er saa paasaldende, at den vistnok burde opfordre til for Fremtiden noget nøiere at calculere selv saadanne mindre betydelige Summer. Man vil i alt Fald her kunne see et Exempel paa, hvor vag en saadan Calculer kan være, idet den calculerede Sum ikke har udgjort meget over Halvdelen af den virkelige Indtægt. Da der nu iaar vistnok er nogen Sandsynlighed for, at den virkelige Indtægt vil blive endnu højere end forrige Aar, har jeg fundet, at Diebliffet var kommet til at gjøre opmærksom paa, at saadanne Calculer dog burde lægges tilnærmelsesviis noget nøiagtigere, end det har været

Tilfældet med de foregaaende. Under § 8 Sp. 34—35 er der under Redningsvæsenet opført under Posten: „Understøttelser“ 800 Rd., og der er i Numreringerne hertil gjort opmærksom paa, at der paa denne Post er besparet 33 Rd., hvilken Besparelse hidrører fra at den Understøttelse af 12 Rd. aarlig, som hidtil er tilfalden 3 Børn, nu er bortfalden, fordi disse Børn nu fylde deres 15de Aar. Det er ganske vist kun en ubetydelig Sum, hvorefter her er Tale, men der ligger et Princip bagved, som jeg vil tillade mig at fremhæve. Lad os slaae op i Finantsforslaget Sp. 104, og vi ville da see, at der er opført „til Embedsmænds Efterladte“ en Sum af 45,000 Rd., og jeg kan tænke mig, at det navnlig er Embedsmænds Døtre eller uforsørge Børn, der ere Gjenstand for denne Understøttelse fra Statens Side. Saavist som man nu maa indrømme, at Staten har en moralsk Forpligtelse til at give en saadan Understøttelse, til faderligt at antage sig saadanne Umyndige eller Svage eller Trængende, naar det er dens Embedsmænd, der have efterladt sig saadanne, saavist maa man ogsaa kunne stille den Fordring til Staten, at den skal føle sig ligesaa meget moralsk forpligtet ligeoverfor sine Bestillingsmænd, og det selv de laveste, selv dem, der, som disse Mænd, hvorefter her er Tale, maafee kun have haft mellem 10—20 Rd. aarlig Indtægt, men som have offret deres Liv, eller sat det i Bove i Statens Tjeneste; man maa kunne fordre, at Staten ligeoverfor deres Efterladte ikke lægger en saa karrig Maalestof til Grund for sin Understøttelse, som det forekommer mig at være, naar man unddrager Børn, der have naaet 15 Aars Alderen, en Understøttelse af 12 Rd. aarligt. Man synes derved at følge et Princip, som tager sig meget ilde ud ved Siden af det ganske vist rigtige, men i alt Fald meget kostbare Princip, som man følger med Hensyn til Embedsmænds Efterladte.

Til hvad det ærede Medlem for Rjobern (Steen) udtalte angaaende den fremtidige Besørgelse af de Forretninger, der have været overdragne Overstolodirecteuren, og den Sum, der er opført dertil, skal jeg tillade mig at tilføje som min Overbeviisning, at Tidspunktet nu er til at inddrage Overstolodirecteurposten;